

Jóság

Szrbo Ivanovszki

Gyerünk, öljük meg magunkban a farkast,
vájjuk ki a ravasz rókaszemeket,
törjük le a bikaszarvakat,
és ne játsszuk többé a férfit, nőt, gyereket;
csak emberek legyünk.
Így nővünk lassan magasabbra,
a nyárfák fölé, hacsak egy fejjel is.
Aztán, ha kell, a kavicsok jóságát is fölszedegeltük,
hisz a jóságon kívül mi marad utánunk?
Az ég, a jóság széles ege,
a tó, a jóság kéklő tava,
a hegy, a jóság magas hegye.

Szrbo Ivanovszki

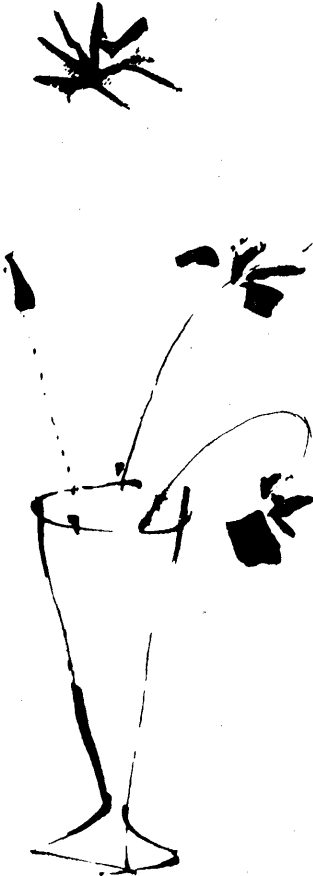
Beszédes nyomot, mély nyomot kell hagyni
valami tárgyon, hogy megbocsulju ezt a néma várást,
hogy megőrizzen a maradandóságnak.
Mély nyomot kell hagyni
búcsúsónak
s egy kicsit figyelmeztetőnek,

mert olykor eltorzul az ember arca
s felívólt, mint a farkas
a semmibe meredve.

Nyomot kell vésni,
nyomot kell vájni,
nyomot kell hagyni
valaki szemében vagy egy csillag didergő bőrén,
egy hegytetőn, egy folyófenékén,
hogy szóltanul is örökösen valljon.

Szrbo Ivanovszki

Ne hajolj meg a bánat előtt. Mint a
némán magasodó hegy az est érkezését,
fogadd emelt fővel. A kitörni mindig kész
sikolyt is keményen fojtsd magadba.

És messzire vidd el fájdalmadat. Temesd el
egy mély forrásba, valaki szembogarába
és nárd, hogy tüzes penge
hajtson belőle.

Így...
Vagy nyújtózz el a parki padon,
gondolj valami semmiségre
és bámulj hosszan az ágak között
himbálózó holdra.

Pap József fordítása